Dosarul nr. 1-117/2024
PIGD 1-24108005-15-1-25092024

S E N T I N Ţ Ă
în numele legii

05 decembrie 2025 or. Cantemir

Judecătoria Cahul (sediul Cantemir),
Instanța compusă din:
Președinte de ședință
Judecător Osadcii Mihail,
Grefier Handuca Maria, Ion Drangoi, Gabriela Darii,
Cu participarea:
Procurorului Lungu Valentin,
Apărătorul inculpatului Munteanu Feodor,
Inculpatului Bagrin Vasile,
Părții vătămate Gheorghiu Viorel,

a judecat în ședință de judecată publică în procedură generală în limba de stat, cauza penală de învinuire, în privința lui:

Bagrin Vasile ***********, *născut la *****, IDNP: *****, locuitor al s. *****, r-nul Cantemir, supus militar, căsătorit, fără persoane la întreținere, fără grad de invaliditate, cetățean al R. Moldova, anterior judecat,*

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 25 septembrie 2024 - 05 decembrie 2025.

Procedura de citare legală executată.

Procurorul, în ședință de judecată a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 655 unități convenționale. Corpul delict: CD-R cu 1 secvență audio de păstrat la materialele cauzei.

Apărătorul inculpatului Bagrin Vasile, avocatul Munteanu Feodor, a solicitat ca instanța să emită o sentință de achitare deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Inculpatul Bagrin Vasile, în ședință de judecată a pledat nevinovat și a susținut poziția avocatului său.

Partea vătămată Gheorghiu Viorel în ședința de judecată a pledat pentru pedepsirea inculpatului conform legii și admiterea integrală a acțiunii sale civile privind încasarea prejudiciului moral din contul inculpatului.

Măsură preventivă față de inculpat la faza judecării cauzei nu a fost aplicată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T:

Partea descriptivă:

Potrivit rechizitorului, Bagrin Vasile este învinuit de faptul că avînd scopul violării domiciliului altei persoane, încălcând prevederile art. 29 din Constituţie potrivit căruia:

„Domiciliul şi reşedinţa sînt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne in domiciliul sau în reşedința unei persoane fără consimţământul acesteia”, la data de 17 iunie 2024 aproximativ la ora 17^{35}, a pătruns fără permisiune în domiciliul cet. Gheorghiu Viorel situat în s. ***** str. M. Eminescu 82 r. Cantemir, prin ce a încălcat inviolabilitatea domiciliului acestuia.

Acțiunile inculpatului, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu indicii, *violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul sau în reşedința unei persoane fără consimțământul acesteia.*

În susținerea învinuirii acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe:

Partea vătămată Gheorghiu Viorel, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, are o fântână comună cu Bagrin Vasile, sunt vecini şi au relaţii ostile. A făcut un dâmb pentru a nu veni apă peste casa sa. Ulterior a venit Bagrin Vasile la el în curte, în ogradă şi l-a stricat. El cu familia sa au fost afectați de intrarea lui la el în curte, la el în casă.

La întrebările participanților la proces, a declarat că, sunt vecini de 2 ani, a avut relaţii bune, deoarece el a tăcut, dar nu se mai poate. La data de 17 iunie 2024, Bagrin Vasile a intrat la el în proprietate. Acasă erau copii săi şi soţia. Era cu sapa în mână. Bagrin Vasile este agresiv şi nu a ieşit afară, deoarece el împreună cu familia erau speriaţi. El urmărea pe camerele de supraveghere ce face Bagrin Vasile. Hotarele sunt delimitate. Vrea ca Bagrin Vasile să îi întoarcă banii pentru cheltuielile de judecată. Vrea să nu mai aibă nici o interacţiune cu Bagrin Vasile. Vrea ca pe viitor să fie lăsat în pace de Bagrin Vasile deoarece acesta, îl numeşte, îl agresează. Anterior a mai întrat pe teritoriu, dar nu era împotrivă. I-a comunicat înainte de a întra în conflict, să nu mai calce la el în ogradă. Nu a întrat în ogradă, a întrat în grădină. Fântâna le aparţine la jumătate, este plastă pe hotar. Bagrin Vasile i-a stricat șanțul. A făcut acest şanț pentru a nu inunda casa. Până atunci se folosea de fântână. Nu putea nimeri apă pe gaura sa, deoarece este astupat. Nu au mai fost cazuri de inundații mari. De pe construcţiile sale adiacente casei, vine scurgerea pe fântână, acesta este problema de fapt. Bagrin Vasile nu a intrat doar o dată, dar datorită acestui conflict el nu i-a mai permis. Copii săi erau speriaţi, soţia însărcinată la fel. Consideră că este violare de domiciliu chiar și 2 paşi. Nu era gard, era doar delimitat hotarul. El a făcut gard la fântână deoarece copii să nu se joace acolo. Fântâna le aparţine la jumătate, este plastă pe hotar.

La fel în susținerea învinuirii aduse inculpatului Bagrin Vasile, partea acuzării a mai prezentat următoarele documente în calitate de probă:

- *Informaţia telefonică din 21.06.2024, ora 16:55,* pe faptul Gheorghiu Viorel roagă organele de poliţie să ia măsuri cu cet. Bagrin Vasile a.n.*****locuitorul s. ***** r. Cantemir, care la data de 17.06.2024 orele 17:35 a pătruns în gospodăria sa fără permisiune şi a efectuat careva lucrări (f.d.7);

- *Plângerea cet. Gheorghiu Viorel din 21.06.2024,* prin care roagă organele de poliţie să ia măsuri cu cet. Bagrin Vasile a.n.*****locuitorul s. ***** r. Cantemir, care la data de 17.06.2024 orele 17:35 a pătruns în gospodăria sa fără permisiune şi a efectuat careva lucrări (f.d.8);

- *Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 28.08.2024, potrivit căruia:* a fost efectuată cercetarea locului unde este amplasată fântâna dintre gospodăriile cet. Gheorghiu Viorel şi Bagrin Vasile, cu descrierea circumstanţelor şi hotarelor, inclusiv cu fixarea prin intermediul fotografiilor (f.d.14-20);

- *Procesul-verbal de ridicare din 29.07.2024,* prin care de la Gheorghiu Viorel a fost ridicat de la partea vătămată Gheorghiu Viorel un suport informaţional DVD-R Omega cu imagini video (f.d.33);

- *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.09.2024,* prin care au fost examinate imaginile video stocate pe suportul informaţional şi unde se observă momentul în care Bagrin Vasile pătrunde în grădina vecinului său Gheorghiu Viorel (f.d.35);

- *Documentele anexate la cauza penală,* prin care se atestă dreptul de proprietate al imobilelor şi hotarele dintre acestea (f.d.38-50, f.d.58-59);

- *Corpul delict, suportul informaţional DVD-R Omega,* anexat la cauza penală prin ordonanţa organului de urmărire penală, pe care sunt stocate imagini video (f.d.34).

De către partea apărării au fost administrate următoarele probe:

Inculpatul Bagrin Vasile, fiind audiat în ședința de judecată vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, declarând că, la data de 17 iunie 2024, el a venit acasă, partea vătămată Gheorghiu Viorel pompa din fântână mâl, l-a întrebat de unde scoate şi a spus că din fântână, atunci a trecut şi s-a uitat acolo, a tăiat din zmeură, fântâna e făcută din anul 1989, a făcut-o el dar pe hotarul lui, este vina sa. Nu au avut gard între vecini cu celălalt proprietar, cum a apărut Gheorghiu Viorel, i-a spus să facă gard însă Gheorghiu i-a spus să fac el gardul, i-a spus că dacă are pretenţii că a trecut la el, atunci să-l facă el. Declară că a trecut împrejurul fântânii sale. L-a întrebat pe Gheorghiu de unde scoate mâl, Gheorghiu Viorel i-a spus că scoate din fântână, i-a spus să o curăţe ambii. Nu a sărit gardul, nu l-a înjurat, a ajuns la fântână şi s-a uitat la motor aşa cum constă 6 000 lei. Este fântâna lui, dar pe teritoriul părţii vătămate. împrejurul fântânii, este gardul şi care e pe teritoriul său. Gheorghiu Viorel a îngrădit fântâna în întregime. A călcat împrejurul fântânii.

La întrebările participanților la proces, inculpatul a declarat că, Gheorghiu Viorel era pe loc în partea sa de teren. Gheorghiu Viorel nu i-a spus să părăsească proprietatea sa. El personal s-a apropiat de fântână şi era împrejurul acesteia. Gheorghiu Viorel a săpat între două inele ale fântânii şi a intrat în fântână şi s-a făcut mâl acolo, dar de astupat nu a mai astupat. Nu se simte vinovat de cele incriminate. A dat cu sapa lângă fântână să se ducă apă. Nu este vinovat cu nimic, nu a avut nici o intenţie de a viola domiciliul lui Gheorghiu Viorel. Fântâna este făcută de el personal, iar fostul proprietar nu a contribuit cu nimic. La etapa audierii şi acum a spus adevărul. Fostul proprietar nu a ajutat la construcţia fântânii. Din cauza că a săpat tranșeea respectivă lângă fântână şi că nu a astupat la timp, a curs apă în ea de la ploaie. Gheorghiu Viorel a astupat ulterior tranşeea. Ploua şi curgea apă în fântână. E pe vina lui Gheorghiu Viorel că s-a nămolit fântâna. I-a făcut observație lui Gheorghiu Viorel. acesta era acolo lângă fântână. Poate spune că nu s-au cercat în ziua respectivă. În ziua când s-a nămolit, i-a spus lui Gheorghiu Viorel că nu se face aşa. Gheorghiu Viorel în ziua ceea nu i-a spus că nu poate să treacă pe proprietatea sa. Gheorghiu Viorel a trecut când vrea şi trece şi acum. Nu a fost la şanţul lui Gheorghiu Viorel, a fost împrejurul fântânii. Gheorghiu Viorel a pus gard împrejurul fântânii. Acum este delimitat hotarul dintre ei. Gardul este pe jumătate de fântână. Hotarul este conform planului cadastral.

Aprecierea instanţei de judecată:

Analizând în cumul, în baza propriei evaluări a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiţii de oralitate, nemijlocire şi contradictorialitate în etapa cercetării judecătoreşti şi a celor administrate și anume declarațiile inculpatului și a părții vătămate, precum și materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia, că în ședința de judecată nu și-a găsit confirmarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin. (1) Cod penal.

Potrivit învinuirii, Bagrin Vasile este acuzat de săvârșit infracțiunii prevăzute de art.179 alin. (1) Cod penal, adică, „*violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia”.*

Instanța de judecată reține că, potrivit art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii şi sentinţa de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanţa de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanţe în fapt care ar justifica-o şi care ar agrava situaţia inculpatului, şi să-şi întemeieze soluțiile pe presupuneri şi dubii.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul, 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, 3) dacă fapta întrunește elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea.

În corespundere cu pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, - sentinţa de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

În conformitate cu art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

În același timp art. 52 din Codul penal prevede că, se consideră componenţă a infracţiunii *totalitatea semnelor obiective şi subiective*, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În acest sens se reţine că, *obiectul juridic special* al infracţiunii indicate îl formează relaţiile sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art. 29 din Constituţie, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului.

Conform art. 29 din Constituție domiciliul şi reşedinţa sunt inviolabile; nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reşedinţa unei persoane fără consimțământul acesteia.

Tocmai prin intermediul art.179 Cod penal, oricărei persoane i se asigură ocrotirea împotriva actelor de pătrundere în spațiul în care își desfășoară viaţa personală, unde își trăiește

sub aspectul cel mai intim existenţa. Este absolut necesar ca oricare persoană să poată beneficia în respectivul spaţiu de confortul psihologic ce i se cuvine, să-şi găsească odihna necesară în locul în care îşi organizează, independent, fără amestecul altora, viaţa personală.

Este de menţionat că lipsa consimţământului proprietarului (sau a titularului unui alt drept real) nu întotdeauna este relevantă şi nu poate fi pusă la baza calificării unei fapte conform art.179 CP RM. Nu întotdeauna aceeaşi persoană cumulează calităţile de titular al dreptului la inviolabilitatea domiciliului şi de titular al dreptului de proprietate asupra imobilului aferent acelui domiciliu.

Violarea de domiciliu nu este o infracţiune contra patrimoniului. Spre deosebire de infracţiunea de tulburare de posesie (art.193 CP RM). Mai mult, violarea de domiciliu poate avea o tentă patrimonială numai atunci când subiectul săvârșește această infracţiune la comandă, în vederea primirii unei remuneraţii materiale. în alte cazuri, este de neconceput ca interesul material să fie motivul care-1 ghidează pe făptuitor la săvârşirea acestei infracţiuni. Motivele violării de domiciliu sunt: curiozitatea, motivele huliganice, năzuinţa de a facilita săvârşirea unei alte infracţiuni etc. Atunci însă când motivul constă în interesul material (cu excepţia cazului de obţinere a remuneraţiei materiale), presupunând că făptuitorul are intenţia să-şi atribuie ilegal toate sau unele prerogative ale proprietarului bunului imobil aferent unui domiciliu, aplicabil va fi nu art.179 CP RM, dar art.193 CP RM.

Noţiunea de domiciliu nu este dependentă de dreptul de proprietate asupra unei case (spaţiu de locuit).

Libertatea persoanei de a se închide la sine în casă nu este un privilegiu al proprietăţii, ci un aspect al libertăţii acesteia, al libertăţii persoanei de a locui undeva. De aceea, infracţiunea de violare de domiciliu nu este contra patrimoniului. Aşa se explică de ce nu constituie această infracţiune... faptul că locatarul poate opune dreptul său asupra locuinţei chiar proprietarului. Subiect activ al infracţiunii poate fi orice persoană fizică, inclusiv proprietarul bunurilor ce constituie spaţiul violat sau titularul altui drept referitor la aceste bunuri, dacă a transmis dreptul de folosire asupra bunurilor respective. *De exemplu,* proprietarul unui spaţiu locativ, după ce l-a închiriat unei persoane fizice, intră în spaţiul dat în locaţiune fără drept şi fără consimţământul persoanelor îndreptăţite.

Aşadar, respectarea inviolabilităţii domiciliului nu este condiţionată de existenţa unui drept de proprietate (sau a unui alt drept real) asupra imobilului ales ca domiciliu.

În cazul variantei agravate prevăzute la alin.(2) art.179 CP RM sunt lezate, în mod adiacent, relaţiile sociale referitoare la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică a persoanei. în acest caz, obiectul juridic special al infracţiunii de violare de domiciliu are un caracter complex.

În conformitate cu pct.11) art.6 din Codul de procedură penală, prin „*domiciliu*" se înţelege locuinţa sau construcţia destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun); de asemenea, se înţelege şi orice teren privat, automobil, navă maritimă şi fluvială privată, birou.

Noţiunea de domiciliu, definită la pct.11) art.6 din Codul de procedură penală, are acelaşi înţeles ca şi noţiunea „*domiciliu sau reşedinţă*" din art.179 Cod penal. Reşedinţa, spre deosebire de domiciliu, are un caracter temporar. în rest, sub aspectul destinaţiei funcţionale, reşedinţa nu se deosebeşte de domiciliu. De aceea, în continuare vom utiliza doar noţiunea de domiciliu, presupunând că aceasta include şi conceptul de reşedinţă.

Noţiunea de domiciliu implică nu ideea de imobil, luat în considerare în materialitatea sa, ci ideea de loc în care o persoană îşi desfăşoară viaţa personală. Totodată, nu acţiunea asupra bunurilor sau chiar asupra persoanei victimei lezează obiectul juridic ocrotit de legea penală, ci însăşi prezenţa nedorită a făptuitorului în locul ce constituie domiciliul victimei. Dacă este săvârşită infracţiunea de violare de domiciliu, atunci influenţare nemijlocită infracţională suferă domiciliul. Aceasta pentru că interesul făptuitorului este îndreptat asupra acestuia: să pătrundă sau să rămână ilegal în domiciliul sau în reşedinţa victimei fără consimţământul acesteia ori să refuze părăsirea domiciliului victimei la cererea ei, ori să efectueze percheziţii şi cercetări ilegale. La aceasta se reduce esenţa juridică a infracţiunii de violare de domiciliu.

Numai în situaţia violării de domiciliu cu aplicarea violenţei, prevăzute la alin.(2) art.179 Cod penal, apare *obiectul material* reprezentat de corpul victimei. Totuşi, acest obiect material are un rol secundar în raport cu obiectul imaterial (reprezentat de domiciliu), care are un rol principal.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art.179 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă care ia forma acţiunii sau inacţiunii. Această acţiune sau inacţiune se prezintă sub oricare din următoarele modalităţi normative, realizate în raport cu domiciliul: 1) pătrunderea ilegală, fără consimţământul victimei; 2) rămânerea ilegală, fără consimţământul victimei; 3) refuzul de a-l părăsi, la cererea victimei; 4) percheziţiile sau cercetările ilegale.

Prin *pătrundere ilegală* se înţelege introducerea, contrară legii, a făptuitorului cu întreg corpul în spaţiul în care victima îşi are domiciliul. Pentru existenţa infracţiunii nu interesează modul şi metodele folosite de făptuitor pentru a pătrunde în domiciliul victimei (escaladare, înşelăciune etc.) şi nici dacă pătrunderea are loc pe faţă ori pe ascuns.

Instanța de judecată în urma audierii în cadrul ședinței de judecată atât a inculpatului Bagrin Vasile cât și a părții vătămate Gheorghiu Viorel a constatat cu certitudine faptul că între aceste 2 persoane există relații tensionate și de neînțelegere în conviețuirea armonioasă ca vecini, iar mărul discordiei ce a cauzat apariția acestor relații ostile este fântâna construită de către inculpatul Bagrin Vasile cu fostul proprietar al imobilului cumpărat de partea vătămată Gheorghiu Viorel, pe hotarul ce delimitează terenurile grădinilor acestor persoane.

Instanța de judecată atestă că inculpatul prin declarațiile sale, neagă vehement că a violat domiciliul lui Gheorghiu Viorel, declarând că a scos zmeura din împrejurul fântânii, și s-a deplasat exclusiv doar împrejurul fântânii, însă partea vătămată Gheorghiu Viorel afirmă că violarea de domiciliu constituie „chiar și 2 pași” pe terenul altuia, prin urmare solicită să fie atras la răspundere penală inculpatul Bagrin Vasile care a stricat dâmbul făcut de partea vătămată pe hotar și s-a deplasat împrejurul fântânii.

În continuare, ca probă pertinentă care în viziunea părții acuzării reprezintă violarea de domiciliu a părții vătămate Gheorghii Viorel de către inculpatul Bagrin Vasile, în susținerea învinuirii de către acuzatorul de stat a fost prezentată înregistrarea video ridicată de la partea vătămată și recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 19.09.2024.

Aşadar, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 19 septembrie 2024, ofițerul de urmărire penală Hariton Elena, în cadrul cercetării înregistrării video a descris circumstanțele precum că: *„La deschiderea fişierului eu denumirea: 02M00959, cu durata de 00:00:59 se observă înregistrarea este efectuată ziua, fiind vizibile parţial terenurile aferente gospodăriilor re aparţin cet. Bagrin şi Gheorghiu. In imagini se observă o persoană de gen masculin, îmbrăcat în tricou şi pantaloni de tip sport culoare închisă care are în mâini un obiect asemănător unei săpi şi execută lucrări de tăiere a unor plante pe care le aruncă peste gard”* (f.d.35).

În cadrul cercetării judecătorești, înregistrarea video fixată pe suportul informațional recunoscut în calitate de corp delict a fost cercetată și de către instanța de judecată fiind vizionată cu participarea părților, iar în urma acestei acțiuni procesuale instanța a constatat cu certitudine existența circumstanțelor descrise de către OUP în procesul-verbal de examinare a obiectului și anume că inculpatul Bagrin Vasile, efectua niște lucrări de extragere a unei plante pe care a aruncat-o peste gard iar deplasarea sa nefiind vreun gard s-a efectuat pe hotarul dintre terenuri înconjurând fântâna care era pe hotar.

Astfel, circumstanțele captate în imaginile video coroborează cu declaraţiile inculpatului Bagrin Vasile de la judecarea cauzei, instanța neavând nici un dubiu asupra acestor declarații ale inculpatului.

Pe de altă parte, instanța constată o tendință de calomniere și victimizare nejustificată, nesusținută de careva probe din partea părții vătămate Gheorghiu Viorel, victimizare făcută cu scopul pentru a-l trage neîntemeiat la răspundere penală pe inculpatul Bagrin Vasile.

Argumentele ce au determinat instanța să ajungă la această concluzie sunt însuși declarațiile părții vătămate atât de la urmărirea penală cât și de la judecarea cauzei.

Or, la judecarea cauzei, partea vătămată a indicat că Bagrin Vasile a intrat în ogradă, însă o probă utilă, pertinentă și concludentă nu a prezentat pentru a susține această afirmație, iar la întrebarea de concretizare a apărătorului inculpatului, partea vătămată și-a schimbat poziția declarând că Bagrin Vasile nu a intrat în ogradă ci a trecut hotarul din grădină unde este amplasată fântâna.

Subsecvent, instanța mai reține că partea vătămată Gheorghiu Viorel la urmărirea penală a declarat următoarele: *„la data de 17.06.2024 aproximativ la ora 12:30-13:00 se afla la domiciliu, culegea vişine într-un copac. De dânsul s-a apropiat vecinul Bagrin Vasile şi* CIL *un ton agresiv i-a spus să cureţe fîntîna care este situată între gospodăriile lor, fiind comună. Fântâna în urma ploilor s-a umplut cu noroi, din cauza apei care se scurge de pe anexele vecinului. El i-a propus lui Bagrin Vasile să cureţe fîntîna împreună, cu condiţia ca să instaleze un sistem de scurgere n apelor de pe anexele care îi aparţin şi din cauza cărora fin tina se umple cu noroi. In acel moment Bagrin Vasile a devenit agresiv şi l-a numit cu diferite cuvinte necenzurate, indecente, diferite înjurături. Atunci el i-a spus vecinului său că în ograda sa nu mai are ce căuta, fiindcă de cînd au. procurat casa dînsul de fiecare dată le creează probleme pe care ei le-au tolerat, pentru a evita conflictele. La un moment dat s-a apropiat şi soţia lui Bagrin Vasile, pe nume Anastasia, care a avut un comportament adecvat, discutând şi încercând să clarifice situaţia. Vecinul Vasile devenea tot mai agresiv şi atunci el a luat scara, vişinile culese şi a intrat în ogradă pentru a evita amploarea conflictului. Cu ajutorul unei sape a făcut un dâmb în grădina sa la o distanţă de aproximativ un metru de la fîntînă, deoarece apa care curge din ograda vecinului să nu-i inunde gospodăria sa şi ulterior a intrat în casă. Nu peste mult timp, copiii au strigat că vecinul Bagrin Vasile a intrat în gospodăria noastră. El avînd instalate camere de supraveghere, le-a accesat şi a văzut că într-adevăr vecinul Vasile se afla în gospodăria sa cu o sapă strica dâmbul făcut de dînsul. Cît timp s-a aflat nu poate spune, însă el nu a ieşit pentru a evita conflictul. Despre aceasta nu a anunţat poliţia, deoarece nu dorea să aibă probleme şi conflicte cu vecinii, pentru dînsul acest lucru fiind foarte urât.* ***Peste trei zile, la data de 20.06.2024 a fost contactat de către un colaborator de poliţie care a solicitat să se prezinte la IP Cantemir şi prezentându-se i-a fost aplicată o amendă***. ***Din această cauză, a decis şi el să scrie plîngere pe vecin, deoarece nu este corect că el fiind nevinovat să achite amenzi, iar vecinul Bagrin Vasile să intre fără permisiune în grădina sa, să efectueze lucrări şi să aibă curajul să mai sune la 112 ca fiind dînsul cel vinovat*** (f.d.37).

Prin urmare, reieșind din conținutul declarațiilor părții vătămate de la urmărirea penală, instanța de judecată atestă cu certitudine existența unei stări de rea intenție și de răzbunare din partea părții vătămate Gheorghiu Viorel pentru a-l pedepsi pe Bagrin Vasile deoarece părții vătămate i-a fost aplicată o amendă pentru o contravenție, fapt ce a dus la depunerea plângerii la poliție pe faptul pretinsei violări de domiciliu din partea lui Bagrin Vasile, fapt ce fundamentează concluzia instanței expusă supra privitor la calomnierea nejustificată a părții vătămate față de inculpatul Bagrin Vasile.

În concluzie, instanța reiterează că probele administrate în cadrul cauzei penale, inclusiv proba video nu demonstrează vinovăția lui Bagrin Vasile, or în acțiunile acestuia lipsește *latura obiectivă* și *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, or din analiza probelor nu se atestă că inculpatul Bagrin Vasile a urmărit intenția de a viola domiciliul lui Gheorghiu Viorel, la fel nu a realizat latura obiectivă prin pătrunderea ilegală pe teritoriul vecin ci doar s-a aflat pe hotarul terenului său împrejurul fântânii pe care inculpatul o revendică ca un bun al său construit de el și de care are grijă.

Instanța reiterează că, fondarea învinuirii *exclusiv* pe declarațiile părții vătămate la fel, nu poate servi temei pentru tragerea acestuia la răspundere penală.

Raționamentul în cauză derivă și din jurisprudența constantă a CțEDO, care statuează în felul următor. Principiul prezumţiei de nevinovăţie impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcţiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceputăă că inculpatul a săvârşit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării şi orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligaţia de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzaţii i se aduc - pentru a-i oferi ocazia să îşi pregătească şi să îşi prezinte apărarea în mod corespunzător - şi de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declaraţie de vinovăţie *(...)*[1].

Instanța mai menționează în acest sens că, CtEDO a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6§2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe admisibile privind vinovăția să-i revină părții acuzării[2]. Ignorarea jurisprudenței CtEDO şi încălcarea prevederilor art.24 Cod de procedură penală lezează drepturile inculpaților la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenție.

Instanța de judecată are obligația să respecte prezumția de nevinovăție și să pronunțe o sentință de condamnare numai în situația în care vinovăția este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil şi instituie în sarcina acuzării obligația de a proba *toate* elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture orice dubiu.

În concluzia celor constatate, atât timp cât organul de urmărire penală nu a prezentat probe care să confirme că violarea de domiciliu a avut loc *per se*, ținând cont de principiul *in dubio pro reo*, instanța de judecată nu a constatat *existența laturii obiective* în modul cum a fost incriminată fapta penală inculpatului Bagrin Vasile.

Mai mult, CtEDO menționează că acest standard al probei poate fi înțeles pe deplin doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. Astfel, potrivit art. 8 și 389 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile privind vinovăția persoanei la comiterea unei infracțiuni nu se pot baza pe

---

[1] cauzele Barberà, Messegué şi Jabardo c. Spaniei, pct. 77; Janosevic c. Suediei, pct. 97. Prezumţia de nevinovăţie este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner c.Austriei, pct. 15).

[2] cauza Capeau c. Belgiei din 13.01.2005

presupuneri, iar toate dubiile existente în probele învinuirii care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța conchide că, învinuirea adusă inculpatului Bagrin Vasile nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, probele incerte nefiind în măsură să convingă instanţa de săvîrşirea faptei de către Bagrin Vasile, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de *probe exacte*, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate în mod corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

În eventualitatea celor expuse, instanța ajunge la concluzia că fapta incriminată inculpatului Bagrin Vasile prin rechizitoriu nu întrunește elementele *laturii obiective* a infracțiunii incriminate, ori dovezile administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată.

Din considerentele enumerate, achitarea inculpatului pe motiv că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii este o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Astfel, ținând cont că Bagrin Vasile se achită pe motiv că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii, instanța îl consideră reabilitat.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Gheorghiu Viorel:

Conform prevederilor art.387 alin.(2) pct. 2) Cod de procedură penală, în cazul cînd se dă o sentinţă de achitare, instanţa: nu se pronunţă asupra acţiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sînt întrunite elementele infracţiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.

La caz, instanța a pronunțat o sentință de achitare din motiv că fapta inculpatului Bagrin Vasile nu întrunește elementele infracțiunii, prin urmare instanța nu se va pronunța asupra acțiunii civile formulate de către partea vătămată Gheorghiu Viorel privind recuperarea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei de la inculpatul Bagrin Vasile.

Cu referire la corpurile delicte:

Instanța reține că potrivit art. 397 pct. 1), 3) şi 5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 1) hotărîrea cu privire la acţiunea civilă, 3) hotărîrea cu privire la corpurile delicte; 5) dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpul delict: - CD-R cu 1 secvență audio, a-l păstra la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acesteia.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Măsura preventivă în vederea executării sentinței nu a fost aplicată.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. art. 341, 384, 385, 390 alin. (1) pct. 3), 392-396, Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită ***Bagrin Vasile *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, de învinuirea în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii.

A-l considera pe ***Bagrin Vasile *****,*** *IDNP: ******, reabilitat.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpul delict: - CD-R cu 1 secvență audio, a-l păstra la materialele cauzei penale pe tot termenul păstrării acestuia.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Sud sediul central Cahul în termen de 15 zile, din momentul pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir).

Sentința motivată, pronunțată în ședință de judecată publică la 05 decembrie 2025, ora 16^{00}.

Președintele ședinței,
Judecător **Mihail OSADCII**